

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 29-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPKATB
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1150712

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 23 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 23:

”Er der grænser for tidsrummets længde og antallet af forlængelser ved nedlæggelse af forbud mod ophold på steder, hvortil der er almindelig adgang?”

Svar:

Efter den foreslåede affattelse af § 6, stk. 3, i epidemiloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, kan sundheds- og ældreministeren, når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i landet, efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at politiet kan nedlægge forbud mod ophold på et bestemt sted, hvortil der er almindelig adgang, i en bestemt periode, hvis det efter politiets skøn er nødvendigt for at forhindre fare for smitte med en alment farlig sygdom det pågældende sted.

Om rammerne for nedlæggelse af et forbud, hvis det måtte blive nødvendigt at fastsætte regler, der giver politiet mulighed for at nedlægge sådanne forbud, fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at et forbud vil skulle nedlægges for et bestemt tidsrum, men at tidsrummet vil kunne forlænges, hvis betingelserne for nedlæggelse af forbud fortsat er opfyldt.

Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvornår det vil være nødvendigt at nedlægge forbud mod ophold et bestemt sted i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at udnytte adgangen til at nedlægge forbud, vil der bl.a. kunne tages hensyn til Sundhedsstyrelsens generelle anbefalinger vedrørende smittefaren fra den pågældende sygdom og de konkrete forhold på stedet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Katrine Bisballe